

**NORMAN, SANDRA EN FRANK
SPELEN SINATRA
(PLAYING SINATARA)**

Toneelspel in twee bedrijven

door

BERNARD KOPS

vertaling

Ad Hoeymans

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **NORMAN, SANDRA EN FRANK SPELEN SINATRA - PLAYING SINATARA** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **BERNARD KOPS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **3** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

Eerste opvoering in het Warehouse Theatre, Croydon, op 1 oktober 1991. Vervolgens in het Greenwich Theatre op 25 maart 1992. De eerste voorstelling van dit stuk in Nederland werd gegeven op 25 september 1998, door “De Plankeniers”, in het “Plankenierstheater” te Huizen.

PERSONEN:

NORMAN LEWIS

SANDRA LEWIS; zijn zuster

PHILLIP DE GROOT

Het stuk speelt zich af in het heden, in een groot Victoriaans huis.

EERSTE BEDRIJF:

Scène 1: Laat in de middag.

Scène 2: Dezelfde dag, laat in de avond.

Scène 3: Aan het eind van de morgen.

TWEEDE BEDRIJF:

Scène 1: Twee weken later, zondagmiddag

Scène 2: Later die nacht.

Scène 3: Twee dagen later.

Scène 4: Later die avond.

U dient bij uw zaaleigenaar te informeren of de muziekrechten in een totaalcontract worden voldaan. Is dit niet het geval dan dient U contact op te nemen met: BUMA/STEMRA

EERSTE BEDRIJF

scène 1

Het stuk opent in het donker. Als het licht opgaat, zien we een bouwvallige en volgepropte huiskamer, eind negentiende eeuw. Aan beide kanten van deze kamer is nog een extra ruimte, dat zijn de slaapkamers van Sandra en Norman. Posters en foto's van Frank Sinatra zijn overvloedig aanwezig. Er is er een, die alle aandacht trekt: een dominant Sinatrah hoofd. Het huis is totaal verwaarloosd, er zijn vochtplekken op de muren. Er hangen ook Russische en Perzische afbeeldingen aan de wand, duidelijk erfstukken, die waarschijnlijk waardevol zijn. Grote Chinese vazen op de wandkasten. Overal waar maar plaats is, zien we ook nog oude prenten. Het meubilair is groot en prominent aanwezig: tafels, stoelen, klerenkasten, duidelijk handwerk van even na de tweede wereldoorlog. Er zijn twee audio-apparaten, die door het hele stuk heen gebruikt worden. Er is een moderne cd- apparatuur en een grammofoon, in of op een mahonie-houten kast. Deze grammofoon wordt gebruikt als Sandra en Norman heel bewust naar hun held willen luisteren. In de huiskamer staat ook een extra diepe kast, waar Norman en Sandra hun eten, drinken, bestek, borden enz. bewaren. In deze kast staat een magnetron. Al het eten van Norman en Sandra is 'klaar gekocht' en wordt in de magnetron opgewarmd. Als het eten klaar is horen we altijd de 'ping' van de magnetron. We zien Norman wel regelmatig naar de kast toegaan om het eten te 'koken', maar de inhoud van de kast blijft voor ons verborgen. Verder staat er in de huiskamer een werktafel, waar Norman aan zit, als hij bezig is met boekbinden. Alles bij elkaar maakt de kamer een heel onaantrekkelijke indruk. Als het licht opgaat, zit Norman op zijn werktafel in een foetale houding, terwijl hij een van zijn boeken 'schudt'.

NORMAN (*het boek controlerend*): Fantastisch. Prachtig. Perkament. Zaendorff zelf zou het niet beter gedaan hebben.

SANDRA (*komt op. Kust Norman*): Zaendorff is dood, weet je nog? En zijn zaak bestaat al vijfentwintig jaar niet meer.

NORMAN (*niet verrast dat zij thuis is*): Vertel mij wat. Ik mocht hem wel.

SANDRA: Je haatte hem. (*gedurende deze scène helpt hij haar uit haar mantel. Zij zit op de sofa, ze is moe. Hij trekt haar schoenen uit en brengt schoenen en mantel naar haar kamer. Zoekt in haar mantelzak. Komt terug*)

NORMAN: Ik heb alles van hem geleerd.

SANDRA: Wat eten we?

NORMAN: Raad maar.

SANDRA: Iets lekkers?

NORMAN: Nou en of. Vis.

SANDRA: Vis. Ik heb vandaag helemaal geen zin in vis.

NORMAN: Ik maak iets heel lekkers vandaag. Tong meunière met sterk gekruide courgettes, op smaak gemaakt in boter met peterselie en knoflook. En daarbij: pommes duchesse.

SANDRA: Je weet, dat ik niet zo van vis hou.

NORMAN: Vis is goed voor je, goed voor je grijze cellen.

SANDRA: D'r is niks mis met mijn grijze cellen. *(Norman gaat naar bureau, pakt een dolk, gaat langzaam naar haar terug, steekt de dolk in haar rug. Zij gilt. Hij lacht. Het is blijkbaar een nepdolk)* Norman. Ik schrok me rot. Wanneer word je nou eens volwassen?

NORMAN: Daar werk ik hard aan, Sandra. *(ze strijkt hem door zijn haar. Hij legt de dolk terug en schenkt twee glazen cherrybrandy in. Nb. Veel van hun dialogen lijken automatisch en ritueel, alsof ze dit al jaren zo doen)* Het was er weer.

SANDRA: O.

NORMAN: Vanmorgen.

SANDRA: Echt?

NORMAN: Ja. En vanmiddag.

SANDRA: Hoe vaak?

NORMAN: Vanmorgen drie keer; twee keer vanmiddag.

SANDRA: Legden ze neer na drie keer overgaan?

NORMAN: Ja. Zoals altijd.

SANDRA: Belachelijk.

NORMAN: Heb je ze weer gehoord vannacht? De honden?

SANDRA: Ja.

NORMAN: 't Was drie uur in de nacht. Klokslag. Zoals altijd.

SANDRA: Echt waar?

NORMAN: Sandra. Ik heb op de klok gekeken.

SANDRA: Norman! Honden blaffen nou eenmaal.

NORMAN: Ze moeten er mee stoppen. Ik heb de politie gebeld.

SANDRA *(toegefelijk)*: Ja? Goed zeg. O, God, ik ben bekaaf. *(ze pakt zijn pas ingebonden boek)* Je hebt gelijk. 't Is prachtig. Dat is geen boek meer: dat is een kunstwerk. *(Norman geeft haar een kus op haar voorhoofd. Ze glimlacht en tilt haar hand op naar hem, als antwoord op zijn kus. Norman bergt het boek op in een lade)*

NORMAN: Morgen doe ik het op de post.

SANDRA: Dat had je vanmiddag al moeten doen.

NORMAN: Ik ben er nog maar net mee klaar. Het moest volmaakt zijn.

Morgen breng ik het naar het postkantoor.

SANDRA: 't Was zondag al klaar, Norman. En je moet echt af en toe het huis uit. Je moet er eens uit.

NORMAN: Waar heb je 't over? Ik ga er graag uit.

SANDRA *(weet wel beter):* O ja.... *(ze voelt dat hij boos wordt en leidt hem af door pijn te simuleren)* Au!

NORMAN: Pijn?

SANDRA: Alsjeblieft Norman.

NORMAN: Graag. *(hij masseert haar nek)*

SANDRA: Oooh! Die handen van jou. Magie is 't.

NORMAN: Ja. De handen van een boekbinder. Gevoelig voor alle nuances van het leven, zoals vastgelegd in boeken. Alle grillen, alle mogelijke pijn en vreugde van deze aardse ervaring. Mensen vergaan tot stof; boeken zijn eeuwig. Zijn heilig. Definitief. Ze zijn de wet, de religie in hun essentie. Boeken zijn meer dan alleen woorden. Neem nou een volgetikt vel papier - woorden zijn willekeurig; ze hebben geen gezicht, geen echte waarde. Maar neem nou diezelfde woorden, voeg ze samen en druk ze, pak die bladen bij elkaar en bind ze in tot boek, en simsalabim! Ineens zijn die woorden veranderd, een ware transformatie. Als in een heilige mis. Een wezenlijke verandering. Nu hebben diezelfde woorden gezag, zijn onvoorwaardelijk; zijn de waarheid geworden. Ik ben er trots op, een ingewijde te zijn in de kunst van "waarheid - maken". Ik mocht binnenkomen in het heilige der heiligen van die kunst. Woensdag hou ik er mee op.

SANDRA: O ja!?

NORMAN: Ik ben het spuugzat. Ik heb me nu lang genoeg door dat rottige boekbinden als een slaaf laten gebruiken. 't Is mooi geweest. Beter zo?

SANDRA: O, Norm. Dit is heerlijk. Waarom word je geen masseur?

NORMAN: Sandra, jij denkt dat ik een geintje maak. Ik hou je niet voor de gek. Ik weet wel dat mijn boekbinden ons een luxeleventje oplevert. Maar genoeg is genoeg.

SANDRA: Als jij dat wilt, Norman, ga je gang.

NORMAN: Dat zeg je nou. Maar ik weet wel wat je denkt. Jammer dan, meisje. Morgen gaat dit pakje op de post en daarmee basta.

SANDRA: Ja Norman.

NORMAN: Wat dood loopt, moet maar dood blijven. Waarom zou ik 't dan nieuw leven inblazen? Niemand wil nog kwaliteit, ze willen alleen maar quizjes.

SANDRA: Als jij het zegt, Norman.

NORMAN: We leven in een tijd van voorgekauwde pulp. Voedsel. Boeken. Muziek. Show-biz. Entertainers. Zangers. Er bleef er maar

één recht overeind. 't Is allemaal doorgespoeld. Niets is blijvend. Alles is veranderlijk. Maar 't wordt er niet beter op.

SANDRA: Ja, Norman. Nee, Norman.

NORMAN: Dit is een tijd van rotzooi. Allemaal aan boord en mee ten onder met de zinkende rotzooi. *(pauze)* Hè, lekker. O, dit is goed, dit lucht op. - En, hoe was 't vandaag?

SANDRA *(lachend)*: Vandaag? Hoe 't was vandaag? Hoe zou 't geweest zijn?

NORMAN: Wat was er?

SANDRA: Niks.

NORMAN: Je baas weer?

SANDRA: De zak.

NORMAN: Moet ik hem op z'n bek gaan timmeren?

SANDRA: Ja. Met een moker graag.

NORMAN *(maakt er een grap van.... maar)*: Moet je horen. Als je hem nou eens hierheen lokt.... *(gaat naar keuken, pakt diepvries uit koelkast en legt die in de magnetron)*

SANDRA: Ja. Ik doe morgen iets verleidelijks aan naar kantoor; van zilver-lurex of zo.

NORMAN: Je brengt hem mee hier naar toe, stopt hem vol met drank, lokt hem in bad, dan doe je zoveel shampoo op z'n haar dat-ie bijna stikt in het schuim, babyroze en vol verwachting. Dan kom ik met je föhn en laat die in het bad vallen. Vaarwel, baas. En dan hakken we hem in mootjes en voeren hem aan die rottweilers.

SANDRA *(lachend)*: Norman! Je bent afschuwelijk. Absoluut slecht.

NORMAN: Waarom lach je dan?

SANDRA: Dit is beter. Ik kan mijn nek weer draaien. Ik sterf van de honger. Goed dan, dan maar vis.

NORMAN: Er zijn miljoenen mensen in Afrika die honger hebben en zij trekt haar neus op voor Tong ... la meunière.

SANDRA: Is 't nog niet klaar?

NORMAN: Ja. *(kijkt op zijn horloge)* Zo.

SANDRA: Waar wachten we dan op?

NORMAN: Sandra! Het eten is klaar als het klaar is. Trouwens, ik moest toch je nek masseren. Ik heb maar één paar handen.

SANDRA: Norman. Kom nou maar met dat eten. Ik heb de hele dag gesloofd.

NORMAN: Wat denk je dat ik heb gedaan? Op mijn kont gezeten? Je bent me er één.

SANDRA: Ja, maar één is niet genoeg voor jou.

NORMAN: Waarom laat ik jou mijn leven bepalen? *(pauze)*

SANDRA: Wat zeiden ze?

NORMAN: Wie?

SANDRA: De politie.

NORMAN: Wat ze altijd zeggen. Bloeddorstige honden voor uw deur? Midden in de nacht? Rottweilers? Grappig. Geen van uw burens heeft een klacht ingediend. Voelt u zich een beetje achtervolgd, meneer? - We accepteren maar dan ook geen enkel bod, absoluut geen. Begrepen?

SANDRA: Wat? (*probeert hem te begrijpen*) O, van die makelaars. Norman, we accepteren maar dan ook helemaal niets. Ze zullen ons er uit moeten dragen.

NORMAN: Geweldig. Ik ben zo blij. Dat is tenminste klare taal.

SANDRA: Zeker weten. Ik heb 't je al vijfduizend keer gezegd.

NORMAN: Neem me niet kwalijk. Ik hoor het zo graag. (*ping van de magnetron. Plechtig*) Het eten is klaar.

SANDRA: Kom op dan, en een beetje vlug.

NORMAN: Ja, ja. Zoals u beveelt, majesteit. Het komt er aan.

SANDRA: Kom op met je calorieën voordat ik flauwval.

NORMAN: Sandra, ik haat je, ik begrijp niet waarom ik bij je blijf. (*brengt het eten, dat ze allebei zo uit het bakje eten*)

SANDRA: Oh, dat ruikt niet slecht.

NORMAN: Dank je.

SANDRA: Je blijft omdat je niet anders kunt. Zo zit dat.

NORMAN: Je gaat vanavond toch niet uit, hè?

SANDRA: Eet nou maar - begin...

NORMAN: Je hebt 't beloofd.

SANDRA: Het smaakt eigenlijk heel goed.

NORMAN: Je hebt 't beloofd.

SANDRA: Ga dan mee. Bridgen.

NORMAN: Als ik aan bridge denk, zie ik alleen maar troubled water.

SANDRA: Plons! (*ze lachen*) Laten we maar een beetje kunstmatig ademen. (*ze pakt de afstandsbediening. Sinatra zingt 'That Old Black Magic'. Ze glimlachen beiden en bewegen op de muziek*)

NORMAN: Wat was-ie toch goed. De beste. Zonder hem is de wereld heel donker. Ik mis hem, ik mis hem zo! (*plotseling gaat hij huilen. Sandra zet Sinatra af*)

SANDRA (*troost hem*): Toe Norman, lieverd. 't Komt wel goed. Maak je geen zorgen. Wij blijven altijd samen.

NORMAN: Goed. Goed. Waarom ben ik zo, Sandra? Waarom ben ik zo stom?

SANDRA: Omdat je een beetje gek bent. Je bent heel bijzonder. (*stralende glimlach van hem. Hij strijkt over haar haar*)

NORMAN: We gaan hier nooit weg, hè? Beloof je dat?

SANDRA: Natuurlijk. Nooit. Het is hier wel geen hemel op aarde, maar hier zijn we en we zijn hier altijd geweest.

NORMAN: Dit hier is 't enige dat we kennen; meer hoeven we ook niet te kennen. Zo is 't toch, Sandra?

SANDRA: Ja, lieverd, het enige.

NORMAN: Gelukkig. *(hij lacht opgewekt)* Luister. Luister heel goed. Wat zei Martin Sinatra toen hij....

SANDRA: Da's makkelijk!

NORMAN: Wacht! Ik heb de vraag nog niet helemaal gesteld. Wat zei hij precies tegen zijn jonge en enige zoon Francis Albert....

SANDRA: Dat was toen ze zaten te ontbijten en hij zei: "Er uit en een baantje zoeken."

NORMAN: Ja. Dat reken ik goed.

SANDRA *(sarcastisch)*: Dat reken je goed. Nou, bedankt.

NORMAN: Graag gedaan. Wie was de plugger, die Frankie van begin af aan heeft geholpen?

SANDRA: Makkelijk! Hank Sancola.

NORMAN *(met uitgesproken leedvermaak)*: Hahaha. Fout! Sanicola.

SANDRA: Weet ik wel. Kleine vergissing. En die werd later zijn persoonlijke manager.

NORMAN: Wie weet dat nou niet!

SANDRA: Mijn beurt. Luister, want dit is moeilijk. Wie was de klassieke musicus, die....

NORMAN: Jascha Heifetz. Frankie luisterde dagelijks naar zijn vioolspel, urenlang. Hij zei: "Zijn ononderbroken streek, liet de melodie doorklinken tot het eind, net zoals de trombone van Tommy Dorsey dat deed."

SANDRA: Eens komt er een dag, dat je het niet goed hebt en dat zal dan mijn geluksdag zijn.

NORMAN: Kun je lang wachten. *(lachend)* Meer dan dit hebben we toch niet nodig, of wel?

SANDRA: Nee. Hoe vond-ie "My Way"?

NORMAN: Hij had de pest aan die song. Vergif.

SANDRA: Send in the Clowns?

NORMAN: Vond-ie mooi! Anderen heben die song nooit begrepen. Dan zei hij: "Ik vertel ze maar een woord: circus. 't Gaat over twee mensen die 't samen heel goed hebben gehad en ineens is het een circus."

SANDRA *(pakt een notitieboekje uit haar handtas)*: Hoe dacht meneer Sinatra over de natuur?

NORMAN: Hij zei: "Ik geloof in de natuur. In de vogels, de zee, de hemel, in alles kan ik zien of voelen, dat daar een betekenis in schuilt. Als dit overeenkomt met wat men God noemt, dan geloof ik in God."

SANDRA: Je bent echt heel bijzonder.

NORMAN: Ik ben de beste.

SANDRA: Maar er komt een dag, dat je in de val loopt.

NORMAN: Moet je wel vroeg opstaan. (*kus*) Ik hou van je.

SANDRA: Goed.

NORMAN (*met een 'Amerikaans' accent*): En vanavond, dames en heren, hebben wij het voorrecht een van Mr. Sinatra's grootste fans in ons midden te hebben....

SANDRA: Alsjeblieft, Norm. Die hebben we gisteren ook gedaan. Misschien straks.

NORMAN (*angstig smekend*): Sandra! (*weer met accent*) Vertelt u eens, miss Lewis, vanwaar? Wat verklaart die eerbied, die liefde.... die obsessie die u hebt voor Mr. Sinatra?

SANDRA (*weet dat ze mee moet spelen*): Luister, u wilt weten wat Mr. Sinatra voor mij betekend heeft? En nog. Waarom ik van hem hou? Luister dan naar wat ik in mijn dagboek heb geschreven; iets dat ik er gisteravond in heb gezet. Frankie, ik ben diep getroffen door wat jij over vrouwen hebt gezegd. Dat is zo mooi: dat is een openbaring. Ik kan daar om huilen. Ik citeer: "Ik geloof, dat je een vrouw de tijd moet gunnen om tot een besluit te komen met welke man ze de rest van haar leven wil delen. Ik hou van vrouwen, ik bewonder ze." Is dat niet mooi, Norman?

NORMAN: Mooi. Dus ik mag aannemen dat u als grootste fan van Mr. Sinatra een prominent lid van zijn fanclub bent.

SANDRA: Nee! Ik ben geen lid. Mijn broer trouwens ook niet.

NORMAN: Dat is vreemd.

SANDRA: Nee, wij zijn èchte fans. Wij bewonderen van verre. Wij delen onze liefde voor hem niet met anderen. Ik kan hem wel opvreten. Ik hou gewoon van hem.

NORMAN: Waarom? Waarom?

SANDRA: De warmte die hij verspreidt. Ik mag nog zo verdrietig zijn, maar als ik hem hoor zingen, verandert alles. Niemand kan begrijpen wat een plezier het mij doet als hij voor me zingt. Hij neemt bezit van mij. Er bestaat niets anders meer. Alle pijn van de wereld verdwijnt. Mensen drijven er de spot mee. Psychiaters willen 't ontleden. Maar Sinatra-mensen veroorzaken geen oorlog en plegen geen gewelddaden. We houden van hem omdat hij uniek was. Hij was lief en aardig. Zijn gezicht betoverde ons leven, gaf ons hoop, een doel. Hij verlichtte de wereld met zijn verbazingwekkende, maar toch milde kracht, zijn stem maakt het beste in mij wakker. Dan hou ik van iedereen, de hele wereld, van alles. Ik doe dingen anders. Het leven heeft zin. Ik verander er door.

NORMAN: Ik dank u.

SANDRA *(nu heeft zij het accent):* Meneer Lewis, u als zijn op één na grootste fan, wat betekende Mr. Sinatra voor u?

NORMAN: Ik heb geen zin meer. *(zijn plotselinge stemmingswissel veroorzaakt haar reactie. Om hem van zijn somberheid af te leiden, gaat ze naar de grammofoon, waar ze een plaat opzet. Ze staan er allebei naar te kijken. "Young at Heart". Ze kijken en luisteren in bewondering en volgen de draaiende plaat. Ze mimen de tekst mee. Daarna dansen ze. Stilte. Donkerslag. Sandra in het donker af)*

EERSTE BEDRIJF

scène 2

Norman een korte tijd-overgang. Norman alleen. Hij pakt de afstandsbediening. Sinatra zingt "Strangers in the Night". Naar de spiegel; zet typische Sinatra-hoed op, neemt een Sinatra-houding aan, playback van de song. Dan zet hij plotseling de plaat af en kijkt in de spiegel wie is de grootste entertainer, die de wereld ooit heeft gekend? Jij! Jij, Frankie. En niemand anders. Bij lange na niet. Jij bent het, onbetwist; de beste - veruit. Dank daarvoor. Heel veel dank. Er klinkt geblaf van honden, steeds luider. Norman heeft handen om het hoofd, omdat het geblaf zijn 'gevoel' aantast. Dan pakt hij een hamer en hij slaat er mee met zijn ogen dicht. Het geblaf neemt af. Hij loopt wat heen en weer, dan gaat hij naar zijn kamer en pakt wat 'glossy magazines', die hij onder zijn bed had verstopt. Gaat op de sofa zitten, slaat een blad op en laat via de afstandsbediening een cd lopen. 'The Tender Trap'. Plotseling klinkt gelach achter de coulissen. Sandra en nog iemand. Norman verstopt de tijdschriften. Sandra komt met een glimlach op.

SANDRA: Ben jij nog op?

NORMAN: Nee. Ik ben iemand anders.

SANDRA: O, Gottegottegot. Wat een heerlijke avond. Je ziet er moe uit. Ga maar gauw naar bed.

NORMAN: Ja. Gauw.

SANDRA (*met een geeuw*): Ik ga nu meteen. 'k Ben zo moe. Trusten, Norm.

NORMAN: Trusten, Sarn, slaap lekker. Pas op voor de rottweilers. (*ze wil weg*) Sandra...

SANDRA: Ja?

NORMAN: Wie was dat?

SANDRA: Wat? O, niemand

NORMAN: Ik hoorde je lachen. Jullie stonden daar buiten te lachen. Wat was er zo leuk?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto